



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. juna 2014. god.  
Br.ref.: RK642/14

## REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

spojenim slučajevima br.

**KI228/13**

**KI04/14**

**KI11/14**

**KI13/14**

Podnosilac

**Lulzim Ramaj i Shahe Ramaj zajednički u slučaju br. KI228/13, i Lulzim Ramaj odvojeno u slučajevima br. KI04/14, KI11/14, KI13/14**

**slučaj br. KI228/13**

**Ocena ustavnosti obaveštenja KMLP. I. br. 11/13, Državnog tužioca od 5. avgusta 2013. god., u odnosu na rešenje o neprihvatljivosti slučaj br.**

**KI126/10 Ustavnog suda od 19. januara 2012. god.; rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god.; i rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI102/11 Ustavnog suda od 12. decembra 2011. god.**

**slučajevi br. KI04/14, KI13/14**

**Ocena ustavnosti odluke Kancelarije disciplinskog tužioca, ZPD/11/0133, od 8. februara 2011. god., u vezi sa ocenom ustavnosti rešenja o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god.**

**slučaj br. KI11/14**

**Ocena ustavnosti odluke P. br. 470/13, Osnovnog suda u Peći od 27. juna 2013. god.**

## USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik  
Ivan Čukalović, zamenik predsednika  
Robert Carolan, sudija  
Altay Suroy, sudija  
Almiro Rodrigues, sudija  
Snezhana Botusharova, sudija  
Kadri Kryeziu, sudija i  
Arta Rama-Hajrizi, sudija

### **Podnosilac zahteva**

1. Zahtev KI228/13 je podnet od strane g. Lulzim Ramaj i gđe Shahe Ramaj (u daljem tekstu: podnosioci zahteva) sa prebivalištem u Peći, dok je zahteve KIO4/14, KI11/14 i KI13/14 podneo podnosilac Lulzim Ramaj.

### **Osporena odluka**

#### ***A. U vezi sa zahtevom KI228/13***

2. Podnosioci zahteva osporavaju obaveštenje KMLP. I. br. 11/13, Državnog tužioca od 5. avgusta 2013. god., koje je uručeno podnosiocima zahteva 7. avgusta 2013. god.
3. Pored toga, u zahtevu KI228/13, podnosioci zahteva se žale na rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI126/10 Ustavnog suda od 19. januara 2012. god.; rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god.; i rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI102/11 Ustavnog suda od 12. decembra 2011. god.

#### ***B. U vezi sa zahtevom KI11/14***

4. Podnosilac zahteva Lulzim Ramaj osporava rešenje P. br. 470/13, Osnovnog suda u Peći od 27. juna 2013. god., koje je uručeno podnosiocu zahteva 15. jula 2013. god.

#### ***C. U vezi sa zahtevima KIO4/14 & KI13/14***

5. Podnosilac zahteva Lulzim Ramaj osporava odluku Kancelarije disciplinskog tužioca ZPD/11/0133 od 8. februara 2011. god., koja mu je uručena 9. februara 2011. god.
6. Pored toga, podnosilac zahteva Lulzim Ramaj se u zahtevima KIO4/14 i KI11/14 žalio da je rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog Suda od 20. aprila 2012. god., „nezakonito, nema obrazloženje i nije trebalo da se objavi“.

## **Predmetna stvar**

7. Predmetna stvar zahteva KI228/13 je ocena ustavnosti obaveštenja KMLP. I. br. 11/13 Državnog tužioca od 5. avgusta 2013. god., jer “[...] odluka je državnog tužioca u suprotnosti sa članom 392. KZK [Krivični zakon Kosova], kojim se propisuje donošenje protivpravnih odluka, jer u dosijeu postoje svi spisi predmeta i tužilac nije izneo pravno obrazloženje kojim potkrepljuje svoju odluku”, u vezi sa rešenjem o neprihvatljivosti slučaj br. KI126/10 Ustavnog suda od 19. januara 2012. god.; rešenjem o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god.; i rešenjem o neprihvatljivosti slučaj br. KI102/11 Ustavnog suda od 12. decembra 2011. god. Oni nisu zadovoljni rešenjima Suda, jer smatraju sledeće “[...] Ustavni sud mi nije objasnio zašto nisam iscrpeo sva pravna sredstva kada sam podneo zahtev Ministarstvu za lokalnu samoupravu da rekonstruišem svoju kuću...Sud je objavio odluku u suprotnosti sa članom 17.2.3. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu, uprkos tome što sam tražio da se odluka ne objavi...U ovom slučaju Ustavni sud je doneo protivpravnu odluku iz člana 346. KZK“.
8. Predmetna stvar zahteva KI11/14 je ocena ustavnosti rešenja P. br. 470/13 Osnovnog suda u Peći od 27. juna 2013. god., jer “Nismo dobili pomoć od države u zakonskom obliku da izgradimo kuće, iako su došli da provere slučaj i obećali su da će doneti sav građevinski materijal i to predstavlja povredu člana 3 (Jednakost pred Zakonom), člana 16 (Pomoć Ustava), člana 17 (Međunarodni Sporazumi), člana 18 (Ratifikacija Međunarodnih Sporazuma), člana 19 (Sprovođenje Međunarodnog Prava), člana 21. stav 1 (Opšta Načela), člana 22 (Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata) člana 24. stav 1, (Jednakost pred Zakonom), člana 31 (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje), člana 53 (Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava) i člana 54 (Sudska Zaštita Prava) Ustava Kosova, člana 1, člana 2. stav 1, člana 7, člana 8 i člana 29. stav 2 Univerzalne deklaracije za ljudska prava, člana 2, stav 1 (a) i (b), člana 5. stav 11 i 2, člana 8. stav 2, člana 14. stav 1, člana 25. stav 1 i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i člana 1 (Obaveza poštovanja ljudskih prava), člana 6 (Pravo na pravično suđenje), člana 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) i člana 14 (Zabrana diskriminacije) Evropske konvencije o ljudskim pravima i njenim Protokolima“.
9. Predmetna stvar zahteva KI04/14 i KI13/14 je ocena ustavnosti odluke Kancelarije disciplinskog tužioca, ZPD/11/0133, od 8. februara 2011. god., jer “Odbijanje potvrđivanja statusa OVK i nepriznavanje statusa pripadnika OVK, objavljivanje o slučaju u novinama i klevete od strane OVK je u suprotnosti sa članom 21. stav 1, članom 24. stav 1, članom 36. stav 1 i članom 41. stav 1 Ustava Republike Kosovo, članom 1, članom 2. stav 1, članom 7, članom 8 i članom 29. stav 2 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, članom 2, stav 1 (a) i (b), članom 5. stav 11 i 2, članom 8. stav 2, članom 14. stav 1, članom 25. stav 1 i članom 26. Međunarodnog pakta o građevinskim i političkim pravima i članom 1 (Obaveza poštovanja ljudskih prava), članom 6 (Pravo na pravično suđenje), članom 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) i članom 14 (Zabrana diskriminacije) Evropske konvencije o ljudskim pravima i njenih Protokola”, u vezi sa rešenjem o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11

Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god. Podnosilac zahtev nije zadovoljan rešenjem Suda, jer smatra da je *“nezakonito, nema obrazloženje i nije trebalo da se objavi”*.

10. Pored toga, u svim zahtevima, podnosioci zahteva traže da se ne objavi njihov identitet na osnovu *“Člana 17.2.3 Zakona o Ustavnom sudu Kosova br. 03/L-121, člana 36. stav 1 Ustava Kosova i člana 1 i 14 Evropske konvencije za ljudska prava i njenih Protokola”*.

### **Pravni osnov**

11. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

### **Postupak pred Ustavnim sudom**

12. Dana 7. decembra 2013. god., podnosioci Lulzim Ramaj i Shahe Ramaj poslali su poštom zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), koji je 10. decembra 2013. god., stigao u Sud i registrovan je pod brojem KI228/13.
13. Dana 15. januara 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI228/13 imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI228/13 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
14. Dana 16. januara 2014. god., podnosilac Lulzim Ramaj podneo je zahtev Sudu, koji je registrovan pod br. KIO4/14.
15. Dana 23. januara 2014. god., podnosilac Lulzim Ramaj podneo je zahtev Sudu, koji je registrovan pod br. KI11/14.
16. Dana 24. januara 2014. god., podnosilac Lulzim Ramaj podneo je još jedan zahtev Sudu, koji je registrovan pod br. KI13/14.
17. Dana 3. februara 2014. god., predsednik Suda je u skladu sa pravilom 37 (1) Poslovnika, odlukom Urdh. KI228/13, KIO4/14, KI11/14, KI13/14, naložio spajanje zahteva KIO4/14, KI11/14 i KI13/14 zahtevu KI228/13.
18. Dana 7. februara 2014. god., u skladu sa pravilom 37 Poslovnika, Sud je obavestio podnosioca o registraciji i o spajanju zahteva.
19. Dana 24. marta 2014. god., nakon što je razmotrilo zahtev sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

### **Pregled činjenica**

#### **A. Zahtev KI228/13**

20. Dana 5. marta 2012. god., podnosilac zahteva Lulzim Ramaj je podneo privatnu tužbu Osnovnom sudu u Prištini protiv Suda, zbog donošenja nezakonitih rešenja KI102/11, KI32/11 i KI126/10 u skladu sa članom 346. Krivičnog zakona Kosova, jer Ustavni sud „nije mi objasnio zašto nisam iscrpeo sva pravna sredstva kada sam podneo zahtev Ministarstvu za lokalnu samoupravu da rekonstruišem svoju kuću...Sud je objavio odluku u suprotnosti sa članom 17.2.3. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu, uprkos tome što sam tražio da se odluka ne objavi...U ovom slučaju Ustavni sud je doneo protivpravnu odluku iz člana 346. KZK“.
21. Dana 27. marta 2013. god., Osnovni sud u Prištini – Opšte odeljenje, rešenjem P. br. 503/11 odbacio je privatnu tužbu Lulzima Ramaja kao neosnovanu.
22. Sledstvena žalba podnosioca zahteva Lulzima Ramaja je odbijena kao neosnovana od strane Apelacionog suda Kosova (rešenje PA1. br. 407/2013, od 17. maja 2013. god.).
23. Dana 5. avgusta 2013. god., Državni tužilac (obaveštenje KMLP. I. br. 11/13) obavestio je podnosioca zahteva da on nije našao pravni osnov da nastavi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti protiv odluke Osnovnog i Apelacionog suda.

#### **B. Zahtev KI11/14**

24. Dana 5. juna 2013. god., podnosilac zahteva Lulzim Ramaj je tražio da mu Direkcija za obnovu u opštini Peć obezbedi potreban materijal za rekonstrukciju njegove kuće.
25. Prema podnosiocu zahteva, Direkcija za obnovu nije mu obezbedila traženi građevinski materijal. Podnosilac zahteva je zatim odučio da podnese privatnu tužbu redovnom sudu Kosova protiv direktora Direkcije za obnovu u opštini Peć.
26. Dana 27. juna 2013. god., Osnovni sud u Peći – Opšte odeljenje, rešenjem P. br. 470/13, odbio je privatnu tužbu Lulzim Ramaj kao neosnovanu.

#### **C. Zahtevi KI04/14 i KI13/14**

27. Podnosilac zahteva Lulzim Ramaj se žali da mu Vladina komisija za priznavanje i verifikaciju OVK veterana nije dodelila status veterana OVK.
28. Podnosilac zahteva smatra da je rešenje o neprihvatljivosti KI32/11 Suda, podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, u pogledu zahteva za priznavanje statusa OVK veterana od 20. aprila 2012. god., nezakonito, nema obrazloženja i da nije trebalo da se objavi.
29. Osim toga, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa sledećim primedbama “kada ovog puta donesete odluku, bez obzira da li usvajete ili odbijate zahtev, obezbedite mi pravno obrazloženje i nemojte postupati kao što ste postupali do sada, da donosite odluke bez pravnog obrazloženja“.

### **Prihvatljivost zahteva KI228/13**

30. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.
31. U odnosu na zahtev KI228/13, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.*
32. Gore navedena ustavna odredba traži od podnosioca zahteva da podnese svoj zahtev Sudu na zakonit način nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva.
33. Sud se poziva na član 49. Zakona, koji propisuje:
- “Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teće od dana stupanja na snagu istog“.*
34. Sud se poziva i na pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koje propisuje:
- (1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:  
(...)*
- (b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...“.*
35. U tom smislu, Sud primećuje da je obaveštenje KMLP. I. br. 11/13, Državnog tužioca, od 5. avgusta 2013. god., uručeno podnosiocima 7. avgusta 2013. god.
36. Osim toga, Sud primećuje da iako je zahtev KI228/13 registrovan 10. decembra 2013. god., Sud će uzeti u obzir dan poštanskog pečata kao dan kada je zahtev KI228/13 podnet Sudu, a to je 7. decembar 2013. god. (Vidi slučaj *Kiprici protiv Turske*, br. 14294/04, ESLJP, odluka od 3. septembra 2008. god.).
37. Iz toga proizilazi da je zahtev KI228/13 podnet u roku od četiri (4) meseca, u roku propisanom članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika.
38. Međutim, Sud primećuje da podnosilac zahteva Shahe Ramaj nije bila uključena u postupku pred redovnim sudovima ni u jednoj fazi ili svojstvu. Sud primećuje da je ona podnela zahtev KI228/13 zajedno sa drugim podnosiocem i da se podnosilac Shahe Ramaj samo žalila da je rešenje Suda „nezakonito i bez obrazloženja“.
39. Sud ističe član 113.7 Ustava, koji navodi da „*Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav*

*prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*

40. U ovom zahtevu, podnosilac Shahe Ramaj nije bila ni stranka u postupku, niti u prethodnim zahtevima podnetim Sudu KI102/11, KI32/11 i KI126/10, niti u narednim postupcima pred redovnim sudovima. Iz toga sledi da podnosilac zahteva Shahe Ramaj ne može da se smatra ovlašćenom strankom da podnese ovaj zahtev u smislu člana 113.7 Ustava.
41. Kao posledica toga, Sud mora da odbije zahtev kao neprihvatljiv u onoj meri u kojoj se odnosi na Shahe Ramaj.
42. Što se tiče ostalih žalbi podnetih u ovom zahtevu od strane podnosioca Lulzim Ramaj, Sud primećuje da je osnovna žalba ovog podnosioca ustavnost rešenja Suda o neprihvatljivosti zahteva 102/11, 32/11 i 126/10.
43. Sud se poziva na član 116.1 Ustava, koji propisuje:  
*„Odluke Ustavnog suda su obavezne za pravosuđe i sva lica i institucije Republike Kosovo”.*
44. Sud se poziva i na pravilo 36 (3) f) Poslovnika, koje propisuje:  
*“(3) Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:  
...  
(f) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom.”*
45. Sud primećuje da su njegove odluke konačne i izvršne i kao takve se ne mogu osporiti od strane samog Suda ili bilo kog drugog javnog organa.
46. Iz toga proizilazi da ove žalbe, podnete od strane podnosioca Lulzim Ramaj u zahtevu KI228/13, Sud mora da odbije, jer nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, kao što je propisano pravilom 36 (3) f) Poslovnika.

#### **Prihvatljivost zahteva KI11/14**

47. U odnosu na zahtev KI11/14, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:  
*“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
48. Sud se poziva na član 47. Zakona, koji propisuje:  
*“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.  
  
Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*

49. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) a) Poslovnika, koje propisuje:

(1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*

*(a) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.”*

50. Na osnovu podnetih dokumenata, Sud primećuje da podnosilac zahteva Lulzim Ramaj nije osporio rešenje P. br. 470/13 Osnovnog suda u Peći pred višim stepenima redovnog sudstva.

51. Iz toga proizilazi da zahtev KI11/14 mora da se odbije kao neprihvatljiv, jer podnosilac Lulzim Ramaj nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 36 (1) a) Poslovnika.

#### **KI04/14 i KI13/14**

52. U pogledu zahteva KI04/14 i KI13/14 podnetih od strane podnosioca Lulzim Ramaj, Sud se poziva na član 116.1 Ustava, koji propisuje:

*„Odluke Ustavnog suda su obavezne za pravosuđe i sva lica i institucije Republike Kosovo”.*

53. Sud se poziva i na pravilo 36 (3) f) Poslovnika, koje propisuje:

*“(3) Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:*

*...*

*(f) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom.”*

54. Sud primećuje da se u zahtevima KI04/14 i KI13/14, podnosilac zahteva Lulzim Ramaj žali na rešenje o neprihvatljivosti br. KI32/11, podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, od 20. aprila 2012. god., u odnosu na njegov status kao veteran OVK, tvrdeći, *inter alia*, da je ono nezakonito.

55. Sud primećuje da su njegove odluke konačne i izvršne i kao takve se ne mogu osporiti od strane samog Suda ili bilo kog drugog javnog organa.

56. Iz toga proizilazi da su zahtevi KI04/13 i KI13/14 koji se odnose na podnosioca zahteva Lulzim Ramaj odbijeni od strane Suda, jer nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, kao što je propisano pravilom 36 (3) f) Poslovnika.

#### **Prihvatljivost u vezi sa zahtevima KI228/13, KI04/14, KI11/14, KI13/14**

57. Sud smatra da uprkos pojedinačnim uslovima prihvatljivosti primenjenim u svakom zahtevu i zaključcima zasnovanim na njima, zahtevi moraju da ispune većinu uslova propisanih pravilom 36 (3) d) Poslovnika, koje propisuje:

*(3) Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:*

*(...)*



d) kada Sud smatra da se zahtevom zloupotrebljava pravo na žalbu;

58. Što se tiče zloupotrebe prava na žalbu, Sud naglašava da sudska praksa Evropskog suda za ljudska prava razrađuje kada postoji zloupotreba prava na žalbu. Ovo je slučaj, *inter alia*, kada podnosilac zahteva u više navrata podnosi netačne i očigledno neosnovane zahteve ESLJP, koji su slični zahtevu koji je on ili ona ranije podneo, a koji su već bili proglašeni neprihvatljivim (vidi *M. protiv Ujedinjenog Kraljevstva* (dec.), i *Philis protiv Grčke* (dec.)).
59. Sud primećuje da su u ovom slučaju, podnosioci podneli neodržive i ponovljene zahteve. Oni su Sudu do sada podneli ukupno osam zahteva, uključujući ove zahteve.
- a) KI126/10 podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, ocena ustavnosti odluke Ministarstva za saobraćaj i telekomunikacije, proglašene neprihvatljivom od strane Suda 19. januara 2012. god.;
  - b) KI32/11 podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, zahtev za priznavanje statusa veterana OVK, proglašen neprihvatljivim od strane Suda 20. april 2012. god.;
  - c) KI102/11, podnosilac zahteva Shahe Ramaj protiv Vlade Republike Kosovo, Ministarstvo zdravlja, proglašen neprihvatljivim od strane Suda od 12. decembra 2011. god.;
  - d) KI106/12, podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, zahtev za priznavanje statusa pripadnika OVK, proglašen neprihvatljivim od strane Suda od 29. januara 2013. god.;
  - e) KI116/12 podnosilac zahteva, Lulzim Ramaj, ocena ustavnosti odluke Regulatornog autoriteta telekomunikacija, proglašene neprihvatljivom od strane Suda 25. januara 2013. god.;
  - f) KI228/13, podnosioci zahteva Lulzim Ramaj i Shahe Ramaj, ocena ustavnosti obaveštenja Državnog tužioca, KMLP. I. br. 11/13 od 5. avgusta 2013. god., u vezi sa rešenjem o neprihvatljivosti slučaj br. KI126/10 Ustavnog suda od 19. januara 2012. god.; rešenje o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god.; i rešenje o neprihvatljivost slučaj br. KI102/11 Ustavnog suda od 12. decembra 2011. god., proglašeno neprihvatljivim od strane Suda 24. marta 2014. god.
  - g) KI04/14 & KI13/14 podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, ocena ustavnosti odluke Kancelarije disciplinskog tužioca ZPD/11/0133, od 8. februara 2011. god., u vezi sa ocenom ustavnosti rešenja o neprihvatljivosti slučaj br. KI32/11 Ustavnog suda od 20. aprila 2012. god., proglašeno neprihvatljivim od strane Suda 24. marta 2014. god.
  - h) KI11/14 podnosilac zahteva Lulzim Ramaj, ocena ustavnosti rešenja P. br. 470/13 Osnovnog suda u Peći, proglašeno neprihvatljivim od strane Suda 24. marta 2014. god.

60. Sud smatra da su u ovim slučajevima, podnosioci zahteva podneli neodržive, ponovljene, netačne i uvredljive zahteve, čime otežavaju rad Suda, oduzimajući mu vreme i resurse.
61. Uzimajući u obzir sve gore navedeno, Sud smatra da podnosioci zahteva koriste pravo na žalbu kako bi napali, omalovažavali i ukaljali ugled sudija kao profesionalaca i kao pojedinaca, a i Sud kao instituciju pravde.
62. Pored toga, Sud odbija zahtev podnosioca zahteva da se ne otkrije njihov identitet kao neosnovan.
63. Stoga, Sud smatra da zahtevi KI228/13, KI04/14, KI11/14 i KI13/14 predstavljaju zloupotrebu prava na žalbu, u skladu sa pravilom 36 (3) d) Poslovnika.

## IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona, pravilom 36 (3) d) i pravilom 56 (2) Poslovnika, 24. marta 2014. god., jednoglasno

### ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahteve kao neprihvatljive;
- II. DA UTVRDI da ovi zahtevi predstavljaju zloupotrebu prava na žalbu po tekstu pravila 36 (3) d) Poslovnika;
- III. DA ODBIJE zahtev podnosioca da se ne otkrije njihov identitet;
- IV. DA DOSTAVI ovu odluku strankama;
- V. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- VI. Ova odluka stupa na snagu odmah.

**Sudija izvestilac**



Snezhana Botusharova



**Predsednik Ustavnog suda**



Prof. dr Enver Hasani